

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου καὶ τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μυτιλήνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'
καὶ τοῦ Ἅγίου γ'.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος,
ὑπομεῖνας στερρότατα, τὸν σὸν ἢ τῶν γῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πάσιν
αἰτούμενος, ἴλασμὸν καὶ ἔλεος, τοὺς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαστε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθείς, τὸν Σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανόθεν
ἡκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς ἀοίδιμε,
ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες, ως νικητής, ὅθεν εὐφημούμεν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεία ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πύρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος,
Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας, ἐντεῦθεν ὥφθης, λαμπὰς πολύφωτος, πιμπρώσα πᾶσαν, πλάνην πολύθεον, Ὅθεν
τὴν μνήμην σου, τὴν ἀγίαν σήμερον, χρεωτικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα μὲν νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώμης Δέσποινα, τὴ
σὴ αἴγλη καταύγασον, καὶ τῷ φωτὶ μὲν τῷ σῶ σημείωσον, ὅπως τοὶς λύκοις ἀνεπιβούλευτος, ὅλως
γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος, πρὸς τρίβον ἔνθεον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἔλιος ἰδὼν σὲ ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι
ἔρρηγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἡνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἡ δὲ τεκούσά σε,
ἀπειράνδρως βλέπουσα, μέτ' οἰμωγῆς, Οἵμοι! ἀνεκραύγαζε, τὶ τὸ ὄρώμενον.

Τοῦ Ιεράρχου

Ὕχος α'

Πανεύφη μοὶ Μάρτυρες

Πάτερ Γεέργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε,
θεομάχον θράσος, μηδαμῶς πτοούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος, ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι
ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμόν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὓς καὶ τεθέασαι ὑπερυψωθέντας,
δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν,
τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἔνδοξες.

Πάτερ Γεώργιε Θεῷ, συνεργὸς γενόμενος, ως ἵερεὺς καὶ γεώργιον, ἐκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότῃ,
τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου, καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν
Ὄρθοδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τὴν καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαὶς
ἄμαρτιαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας μὲ ἴθυνον, πανσθενεστάτη σου, προστασία,
καὶ γὰρ δύνασαι, οἴα Μήτηρ, τοῦ πάντα Ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἴδιον, Ἀρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὃς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῶ δοῦσα ἔλεγε, τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλατε;

Τοῦ Μάρτυρος Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ο μάρτυρς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἐχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ιεράρχου Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τὴν ποίμνη σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τὴν ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴν πτωχεία τὰ πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Τοῦ Μάρτυρος

Ως σύνηθες. Ο Κανὼν τοῦ Αγίου, οὗ ἡ Ακροστιχίς.

Καλοὺς ἐπαινῶ Καλλιωπίου πόνους. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος

«Ὑγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυρς ἀθλοφόρε, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ νὺν παρίστασαι.

Ἄγιας ἐκ ρίζης ἀειθαλής, ἐβλάστησας κλάδος, εὐκαρπία μαρτυρική, πάντων τὰς καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφὲ Καλλιόπε.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὄπτικόν, γραφῶν ἀναπτύξει, καὶ μελέτη διηνεκεῖ, Μαρτύρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικωτάτῳ νοΐ Καλλιοπε.

Θεοτοκίον

Ὄνεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σωματοῦται, ὑπὲρ λόγον Μῆτερ Θεοῦ, ὁ τὸν ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ιεράρχου

Ο Κανών. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον, ἀδοντες καὶ βοῶντες, Ἀσωμέν σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ».

Αἴγλην εὐσπλαγχνίας μοὶ Χριστέ, τῷ πηρωθέντι πταίσμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς, ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνόφον ἀπέλασον, τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας, ταὶς πρεσβείαις τοῦ σοῦ Ιεράρχου.

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφέ, τοὶς πόνοις καὶ ἰδρώσι σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γήν, καὶ σπείρας ἐν καρδίᾳ,
τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος, στάχυν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.

Ὕμοις σὸν σταυρὸν ἀναλαβῶν, καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τοῦ σκότους ἀπορρίψας,
Χριστῷ ἡκολούθησας, καὶ θησαυροὺς ἐκτήσω, τῆς αὐτοῦ ἄϋλου βασιλείας.

Θεοτοκίον

὾πλον καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, καὶ θείαν ἄγκυραν, καὶ γέφυραν καὶ σκέπην, τὴν
σὴν Θεονύμφευτε, ἔχοντες Προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων.

Τοῦ Μάρτυρος

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψιδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τὴ
σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἥνεγκας, Μάρτυς ἀνδρικῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιτατόμενος, ὅθεν ἐπέτυχες,
τῆς οὐρανίου γαλήνης, εὐπλοΐσας ἔνδοξε, αὔραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητὴς ἄριστος, ὕφθης ὁμιλῶν ταὶς βασάνοις, νοὸς στερρότητι, καὶ γὰρ
τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ, τὸ τῆς πλάνης φρύναγμα, ὅλον κατέβαλες.

Ἐπαιρόμενον θράσος, τοῦ δυσμενοῦς ὥλεσας, Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δαπανώμενος, πληγαὶς
τὸ σώμα σου, καὶ τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει, χαίρων Καλλόπιε, καλλωπιζόμενος.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, τῶν Ἀθλητῶν καύχημα, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, τοὺς ἐν αἰνέσει
σε, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας, ρύσαι ταὶς πρεσβείαις σου, πάσης στενώσεως.

Τοῦ Ιεράρχου

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ώς ὁ Κύριος, ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν νύνει πᾶσα κτίσις,
Οὐκ ἔστι δίκαιος, Ἅγιος πλήν σου Κύριε».

Τῷ ὑψει μακάριε, ἐπιβὰς τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτεύσας, καὶ θεωρίας
δοχεῖον, γενόμενος Ὅσιε, αὐλίζη σὺν Ἀγγέλων χοροίς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας Σοφέ, βασιλείαν τὴν ἄϋλον, ἐν ᾧ τῷ ποιμνίῳ σου, θησαυροὺς
αἰωνίους, πιστῶς προητοίμασας, διὸ σὲ μακαρίζομεν.

Τὸ ἄπλαστον Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς, ἐμιμήσω τοὶς τρόποις σου, καὶ τοὶς κατορθώμασιν, Ἰακὼβ
καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ Πνεύματος, Ἰσραηλίτης νούς Ὁρῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον

Ἀπάτορα τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ, καὶ ως βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα ἄπαντα, ὃν δυσώπει
σωθῆναι, τοὺς πίστει ύμνούντας σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Τοῦ Μάρτυρος

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέ, πάπτω νοῇ, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, πάθος σοφὲ Ἀθλητά, καλῶς
ἔξεικόνισας, ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἵλασμὸν τῶν
πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ἐπάκουουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν,

παράσχου τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡ μέρα, Ῥύσαι με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁμοφαία διήλθε σου, τὴν Παναγίαν ψυχήν, ἵνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τόν, Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ιεράρχου Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ταπεινώσεως ὑψει περιφανής, γεγονῶς τὰς ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἡφάνισας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, ἐλεήμων δὲ Πάτερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλεῖ χορηγία, πεινῶσιν ἐπήρκεσας, ὅθεν τὴν ἀγήρω, μετὰ τέλος κληροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώργιε, Ιεράρχα μακάριε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Πειρασμοὶς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἔχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλω συνέχομαι, τῷν ἀμέτρων πταισμάτων μου, ἀλλ' ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ίκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῷν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἄμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἄμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡλόλυζε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζε, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσῃς σου τὴν σταύρωσιν, ἦν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἀγνή, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τοῦ Μάρτυρος

Ωδὴ δ' Ὁ Είρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ἀθλητὴς γενναιότατος, ὥφθης ἐν σταδίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὄχυρωμα, καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ἴερεῖον ὄλόκληρον, Μάρτυς τῷ τυθέντι Λόγῳ προσήνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σεπτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, πόνοις ἀνενδότοις, Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοὶ προεξένησε, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον

Ὦς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργησας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον παναμώμητε, τοὶς πιστῶς ἀεὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Τοῦ Ιεράρχου

Ωδὴ δ' Ὁ Είρμὸς

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀλκάδα διασώσας, ἐκ τῆς τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πάτερ Ὅσιε.

Άγγελοις ιδῆ, τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τριαδικῆς, Άγγέλων ὑμνωδίας, ἐπηκροάσω γενόμενος ἐν, ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὡν Πανεύφημε.

Σὺ τὴ νοητή, σφενδόνη ὀπλισμένος, ὡς ἄλλον Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ὀφρυωμένον κατέβαλες Ιεράρχα, Δαυΐτικὴ καὶ θεία πίστει σου.

Θεοτοκίον

Ἐλπὶς καὶ προστασία, κόσμου Παναγία, δυσώπει τὸν ἐκ σου, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου, σὲ γὰρ φρικτὸν ἰλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἀμαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

Τοῦ Μάρτυρος

΄Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἄλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον, Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατευθυνον δέομαι».

Κλεῖζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τροχῷ γενναιότατε, καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλογιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγελικαὶς ἐπιστασίαις, ἀθλοφόρε σοφὲ Καλλιόπε.

Αοράτω δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπε τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σβεσθείσης, καὶ σοῦ μηδόλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθεὶς ταὶς αἰκίαις, οἵᾳ πὲρ χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας, καὶ ὡς θεῖος φύλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων, φυλακαὶς ἐβλήθης, τοὶς Ιεροῖς δεσμοῖς σου λύσας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς διὰ σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, Γαβριὴλ σοὶ βοῶμεν πανάμωμε, Χαῖρε μόνη πάντων, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία, Χαῖρε πάντων Μαρτύρων κραταίωμα.

Τοῦ Ιεράρχου

΄Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ο ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία φαιδρύνας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ, τῆς δοξολογίας σου Κύριε».

Σὲ ὡς ἀγνείας στῦλον, καὶ σωφροσύνης κλειδοῦχον Ἅοιδιμε, κεκτημένοι σὲ πάντες, τύχοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικὴ προβλέψει, τὸ Ιερὸν ἐνεδύσω ἀξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμεμπτον εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοῦ ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοὶς πένησι, δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοκίον

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα, οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Μάρτυρος

΄Ωδὴ σ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ιλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ίδούσά σε καλλοναίς, στιγμάτων καλλωπιζόμενον, ἡ σὲ τεκοῦσα Σοφέ, χαρὰς οῦσα ἔμπλεως, Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ σεπτῶς καταφιλούσά σε.

Ωράθη σοὶ ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνῇ, ἡνέχθη σοὶ Ἀγιε, σὲ παραθαρύνουσα, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παράδεισος νοητός, ὥράθης Μάρτυς πολύαθλε, ἔνδον ζωῆς τὸν Χριστόν, ἐν μέσῳ κτησάμενος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους, καταπαύσεις Καλλιόπε.

Θεοτοκίον

Ἴατρευσόν μου, Ἀγνή, ψυχῆς τὰ ἄμετρα πταίσματα, καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν, ἀεὶ σκοτιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰνέσει, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ἱεράρχου

‘Ωδὴς ὁ Εἱρμὸς

«Χιτώνα μοὶ παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοί, εὐρὸν κατασκήνωσιν, πνευμάτων ἥλασε, λεγεῶνας πονηρῶν ταὶς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθης ποταμός, καὶ ῥεῖθρον πραότητος, οἵς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὁσιε.

Νέκρωσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, τῷ πνεύματι ἔζησας, καμὲ τοὶς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρός, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον

Τὴν Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Στίχοι

- Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεὶς ἔνδον,
- Τὸν ὥρθιως παγέντα δοξάζει Λόγον.
- Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω ἐβδόμη εὗρεν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μυτιλήνης.

Στίχοι

- Ἐχει Μυτιλήνη σὲ καὶ τεθνηκότα,
- Ως ζώντα, Γεώργιε, προστάτην μέγαν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στίχοι

- Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ρουφίνος,
- Σφάττει παλαιόν, τὸν διάβολον λύκον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ Ἅγια Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς χείρας εἰς τοῦ πίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεγθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
- Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίναν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῶν Ἅγιων διακοσίων Μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπῃ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ανεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,

· Οῖς ἀνδρικὸς νούς, ἀνδρικὴ καὶ καρδία.

Ταὶς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλώνι ποτέ, τὴν πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εὗ».

Οὐδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ξοάνοις ἐνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Ὑψηλὴ διανοία, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, θελήσει ἀντιστρόφως, τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας γενναίω Μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυγάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν Καλλιόπιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θεοτοκίον

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώσε, καρπῷ θανατωθέντας, διὸ σὲ κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἴ.

Τοῦ Ιεράρχου

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ο τοὺς Παίδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ Παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν, εὐλογητὸς εἴ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τὴν ἔλλαμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου, τὴν ἐντεῦθεν προέγνως πρὸς τὰ κρείττω, μετάστασίν σου, καὶ νὺν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς ἀϋλου τρυφῆς.

Ἀμοιβὴν σοὶ τῶν πόνων ἔτοιμάσας, δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθαποδότης, μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰωνίους σκηνάς.

Θεοτοκίον

Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς Μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνούσι σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Νόμω Θεοῦ σφαττόμενος, ἀθλητὰ Καλλιόπιε, πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἔφυγες, καιρῷ τοῦ τιμίου δέ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε, Μάρτυς ἀντιστρόφως, σταυρωθέντα θελήσει, πρὸς θείας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως, τοὶς θείοις Ἀσωμάτοις, συντάττει σὲ θεόφρον.

Ο λολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφημε, τὴν ὑπ' οὐρανόν, καταφωτίζεις πάντοτε, ἀκτίσι τῶν ἀθλῶν σου, καὶ διεγείρεις ἄπαντας, νὺν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βιῶντας, Τὸν Δεσπότην, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον, Μάρτυς ἀθλητά, ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου,
σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταὶς τῶν Ἀγγέλων τάξεσι, νὺν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀναμέλπων, Οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός, ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἥχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα
βαστάζοντα, παντοδυνάμω νεύματι, ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει, Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου

΄Ωδὴ η' Ὁ Είρμος

«Οἱ θεορήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατοῦντες ἐκραύγαζον, Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μου ζοφώδη, Πάτερ κατεύναστον κλύδωνα, καὶ λιμένι
γαλήνης, τῆς σῆς μὲ καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταὶς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὄδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρποὺς
εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

΄Ως ἵατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, καμοῦ τῆς
ἀμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον.

Θεοτοκίον

Τὶς ἐκλαλήσει τὸν θεῖον τοκετόν σου, Θεοκυῆτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ
Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Τοῦ Μάρτυρος

΄Ωδὴ θ' Ὁ Είρμος

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὁφθη τοὶς ἀνθρώποις
σωματικῶς, καὶ γαστήρ σου γύγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ίστιο πτερωθείσα σου ἡ ψυχή, τοῦ Ἅγιου πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπόν, πέλαγος διῆλθε τῶν
αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασε, τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου, δολίας
παρατάξεις, θεία πλημμύρα τῶν αἰμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναὶς τῶν ἀγώνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν, πλέον ἀθλοφόρε
μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν πιστῶν ἐφώτισας, Μάρτυς Καλλιόπιε τὰς ψυχάς, τῶν πόθῳ τὴν ἄγιαν, καὶ ὄντως
φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικήν, τὸν στερρὸν ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νὺν ἀνευφημοῦντες,
καὶ τοὶς αὐτοῦ, κατατρυφῶντες σήμερον, πόνοις, οἵς ὑπέστη διὰ Χριστόν, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς
πολυθεῖας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

΄Η θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς νάματα θαύματα, ἦν οἱ πιστοί, πάντοτε κυκλοῦντες
περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, ἀντλοῦσι τὴν ἄγιαν, δοξάζοντές σου
μνήμην, Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον

Φωτός σου ταὶς ἀκτίσι ταὶς μυστικαίς, τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ τῶν
λογισμῶν μου τὸ χαλεπόν, κλυδώνιον κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνούς, ὁδήγησόν με
μόνη, ἡ πάντων σωτηρία, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Τοῦ Ἱεράρχου

‘Ωδὴ θ’ Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Αειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν».

Ταὶς τῶν σῶν διακρύων πηγαὶς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παράδεισον ἀμέμπτως, καὶ πολύχονταν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλη, τρέφων ἀρεταὶς τὸ θεῖον ποίμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτελέσας νὺν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον, καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμάτων, ἀξιομακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίστην τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπης ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἶτα ἡ Α' Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.